

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Inter Cain, & Abelem, inter Esau & Iacob quale discrimen?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

non essent firma: quia stultus fundauit super arenam, qui prouidere debuisset, inde illi periculum imminere. Itaque non hinc à stulto sapiens, neque iustus à peccatore discriminatur, quòd vnus tentetur, alter non tentetur; sed quòd sapiens etiam magnis tentationibus non vincatur, inde fit, quia bene est in virtutibus fundatus: quòd autem stultus superetur subinde etiam à leuibus tentationibus; idcirco contingit, quia debile posuit fundamentum, & cadere assuevit, neque diuinæ voluit gratia cooperari, more Deum amantium. Hoc est, quod Christus do-

Matth. 24. 40. cuit, quando dixit: *Duo erunt in agro: vnus assumetur, & vnus relinquetur: dua molentes in mola; vna assumetur, & vna relinquetur.*

Luc. 17. 34. *tur; itemq; apud Lucam: Duo erunt in lecto vno: vnus assumetur, alter relinquetur.* Quibus tribus hominum generibus Remigius, tres hominum status intelligit, Matrimonij scilicet,

Apud Iansen. *ibid.* Continentiæ & Prælationis, qui etiam alibi per Iob, Danielem, & Noë significantur. In his omnibus statibus tentationes sunt, quibus fortiter superatis, alij, in cælesti gloria, coronabuntur; alij victi in æternas flammis proiecentur. Quid igitur causæ est, vt iisdem tentationibus pulsati alij superent, alij superentur? Non Deus, qui succurrit omnibus sufficienter, & omnes homines vult saluos fieri; sed ipsi homines, qui malis opera actionesq; suas superædificant fundamentis. Exemplis veritatem hanc illustremus.

II.
Gen. 4. 5.

Duo erant in agro, iisdem progenitoribus nati, Cain & Abel; vnus assumptus est, & alter relictus. Quia disparia fuere vtriusque fundamenta. Cain erat ambitiosus, & non tam honorare Deum volebat, quàm à Deo ipse honorari. Cupiebat enim, vt Deus ad sua munerera respiceret, iisque cælesti igne assumptis, ostenderet, sibi eius sacrificium gratum exitisse. Quod quia non Caino, sed Abeli fecit Deus, Cain inuidiâ conflagrauit. Aliud fundamentum erat Abelis, illi enim erat animus & pura simplexque voluntas vni Deo placendi, eique præstantissima quæque, quæ possidebat, sacrificandi. Cur non & Cain oues obtulit? cur non & ille agnos victimauit? Certè habuit, sed *malè dimisit*, cum Conditori suo deteriora dedit, optimis sibi reseruatis. Non fuerunt igitur in conspectu Dei accepta, tam
ingra-

ingratâ & avarâ manu, immò & tam ambitioso animo porrecta. Quis in culpa fuit? Nonnè ipse Cain, qui utique idem, quod Abel, facere potuisset? & sanè etiam debuisset. Alterum patrum fratrum aspice Esau & Iacob; illum *DEVS odio habuit*, hunc dilexit; erant hi duo in vna mola molentes lentem, vnus assumebatur, alter relinquebatur: quia diuersa vtrique mens, diuersum erat fundamentum. Esau sibi in fundamentum posuit amorem proprium, & sensum carnis. Nam, vt gulæ suæ indulgeret, vendidit jus primogenituræ. Iacob electus fuit, quia domum posuit supra petram, fiducia enim in *DEVM* innixus, ad diuinam opem, in omni sua tribulatione, per orationem, confugiebat. Nonnè idem facere poterat Esau? Sed præualuit in eo voluptas; quia alia illi fuit voluntas: sensum quærebat, *DEVM* perdebat: Iacob autem cibum perdidit, *DEVM* inuenit, nec pluris fecit lentem, quàm benedictionem. Imagines erant hi duo fratres piorum, & impiorum. Quantillam voluptatulam accipiunt impij, & vendunt cælum! *DEVM* ipsum Iudas vendidit triginta argenteis. At, qui diuina sapiunt, nec totum quidem Mundum acciperent, vt *DEVM* vel leuissimè offenderent, immò, ne offendant, totum mundum relinquunt.

Rom. 9. 13.

Gen. 27. 30.

Considera & alios fratres. Cham, nudatum in patrem cùm incidisset, quod tegere debuisset, nuntiauit duobus fratribus suis foras. At verò Sem & Iapheth pallium imposuerunt humeris suis, & incedentes retrorsum, operuerunt verenda patris sui, faciesq; eorum auersa erant, & patris virilia non viderunt. Nonnè idem facere vel hi, quod Cham; vel Cham, quod hi, potuissent? Sed in illo erat maligna voluntas, in his amor honestatis. Meritò igitur euigilans Noë ex vino, cùm didicisset, qua fecerat ei filius suus minor, ait: *Maledictus Chanaan, seruus seruorum erit fratribus suis. Dixitq;: Benedictus Dominus Deus Sem. fit Chanaan seruus eius. Dilatet Deus Iapheth, & habitet in tabernaculis Sem, sitq; Chanaan seruus eius.* Ad eundem modum Deus maledicit maledictionem merentibus, & benedictione dignis benedicit. Penes quem fuit, vt Cham maledictionem mereretur? nonnè penes ipsum, quem ad impudentissimum aspectum, non utique *DEVS*, sed sua petulans impietas adegit?

III.

Gen. 9. 25.